
DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS,

DE

D Y S P E P S I A.

2

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS,

DE

DYSPEPSIA;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S. S. T. P.

ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI;

NECNON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu,

Et Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

HILL MORGAN,

HIBERNUS,

SOCIET. HIB. MED. EDIN. SOC. EXTR. ET PRÆS. ANN.

SOCIET. REG. PHYS. EDIN. SOC. HONOR.

NECNON

SOCIET. AMERIC. PHYS. EDIN. SODALIS.

AE DIEM 24 JUNII, HORA LOCOQUE SOLITIS.

Dum relego, scripsisse pudet, quia plurima cerno,
Me quoque, qui feci, iudice, digna lini.

OVID.

EDINBURGI:

CUM PRIVILEGIO.

APUD ROBERTUM ALLAN.

M,DCC,XCVII

NOBILISSIMO VENERANDOQUE ADMODUM VIRO,

JACOBO HAWKINS, D. D.

RAPHOENSI EPISCOPO,

S. P. D.

HILL MORGAN.

CUI potius, quam tibi, vir reverendissime, hasce in arte Apollinea primitias, parvi quidem pretii, minimeque, ut nomen tanti viri præferant, satis dignas, queque a me non omnino susceptæ forent, nisi ut legibus hujus almæ academix obsequerer, consecrarem? Hoc autem imprimis mihi feliciter contigit, ut publice gratias, quas habeo summas, ob multa beneficia in me meosque collata, ei agam, quem, propter pietatem, benevolentiam insignem, morumque elegantiam, etiam maxime laudati non satis laudare possunt. Exorandus es igitur, quod non ut meretur, hocce opusculum, tuo nomine inscriptum, sed ut vellem, benigniter accipias—nempe ut parvulum magni honoris pignus, quo te tuosque prosequor. Per longum tempus omnibus tibi notis benefactorum feliciter degas, vitæque paracta, te, ut justum est, cœlicolæ recipiant. Vale.

In rebus quibuscunque difficilioribus, non expectandum,
ut quis simul et ferat et metat; sed præparatione opus est, ut
per gradus maturescant.

BACON.

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS,

DE

D Y S P E P S I A.

AUCTORE, HILL MORGAN.

VENTRICULUS propter officium quo fungitur et propter nervos quos a pari vago et ab intercostalibus accipit, magnum cum reliquo systemate nexum habet; exinde in variis morbis, qui in systema nervosum effectus suos exercent, ventriculus fere semper afficitur, sic in typho nausea et vomitus inter prima et graviora symptomata extant; in variola dolor in regione epigastrica ab initio sentitur, et anorexia semper, vomitu ali-

A

quando

quando stipatur. Ut vires detritæ renoventur necesse est ut materia animalis vel vegetabilis in nostram mutetur naturam; hoc præstat ventriculus, et modus quo perficitur a physiologis concoctio dicitur. Usque in hoc sæculum a medicis de causâ proximâ concoctionis disputabatur, aliqui eam fermentationi,* alii vero putrefactioni tribuebant, † plurimi eam trituratione ventriculi et muscutorum abdominalium perfici somniabant; ‡ sed novo hoc ævo chemiæ affulgente lumine, clarum fecit vel fermentationis vel putrefactionis conditiones necessarias nullo modo in ventriculo sano adesse; ad fermentationem enim necesse est ut adsit liber aëris accessus, et longum tempus requiritur, producta vero sunt vel acetum vel vinum, sed nec hæ conditiones locum habent nec producta supradicta nisi in ventriculo morbis affecto unquam observantur; ut putrefactio locum habeat, conditiones similes necessariæ inveniuntur, et præterea alkali volatile reperitur

* Boerhav. Pringel. et Macbrid.

† Lister. Empedocles. et Al.

‡ Erasistrat. Pitcairn. et Al.

reperitur, sed nunquam post concoctionem statu naturali detegi potuisset. Quamvis ex vomitione et cibi per pylorum expulsionem, suspicio incidere ventriculi musculos nequaquam inertes esse; eos tamen ad ciborum concoctionem, haud multum conferre experimentis compluribus et sæpe repetitis probavit SPALLANZANI. Succum enim gastricum, concoctionis causam præcipuam esse inveniebat, imo extra ventriculum cum succo gastrico commixtos cibos concoqui detexit, quando scilicet in gradu caloris idoneo posita fuissent. Inde concludere licet succum gastricum ciborum concoctionis causam esse, adjuvante tamen ventriculi calore, nam hinc, ut aliter, calor menstruorum vires auget. Ventriculus, ut alia viscera inflammatione afficitur, sed præterea alio morbo Dyspepsia dicta afficitur, de hac differere fert animus. Nullus corporis humani morbus symptomatibus magis irregularibus stipatur, sic eam definire conatur CULLENUS.

“ Anoroxia, nausea, vomitus, inflatio, ructus,
 “ ruminatio, cardialgia, gastrodynia, pauciora fal-
 “ tem vel plura horum simul concurrentia, ple-

“ rumque cum alvo adstricta et sine alio vel ven-
“ triculi ipsius vel aliarum partium, morbo.”

MORBI HISTORIA.

Hic morbus nomen *proteiformis* jure adeptus est, quia symptomata ejus tam multum ab invicem variant, ideoque notabiliora ac frequentiora tantum tradere conabimur.

Dyspepsiam instare testantur cibi appetentia imminuta, ventriculi vacui distentio, et animus sine causa evidente demissus mœstusque; paulatim vires languescunt, motumque fastidit ægrotus; alimenta sine desiderio capiuntur et malè concoquuntur; ventriculus et canalis intestinalis flatu distenduntur, et eructatio solatium aliquod præbet; aliquo post prandium tempore acidum in ore sentitur, et aliquando, ut plus quam semel ego ipse vidi, cibi frustula integra in os rejiciuntur et expuuntur. Non ventriculus sed etiam aliæ corporis partes nunc afficiuntur, dolor circa præcordia

et

et cordis palpitatio ægrum cruciant, caput cephalalgîa laborat, intestina diarrhœa, quæ non raro solatium præbet. Cor et arteriæ tam debiliter sæpe suo funguntur officio, ut sanguis in iis languescere videtur, facies colorem induit lividum et extremitates frigescent.

Ægrotus magis nunc debilitari incipit, languorem et lassitudinem a minimo motu percipit; lingua arefcit, et materia viscida tegitur; labia colorem suum rubicundum amittunt, et anima fœtet; vel dormire non potest, vel si tandem fatigatus parumper somno fruatur, somnia injucunda eum perturbant.

Mens non minus quam corpus laborat; attentionem ad studia solita præbere non potest, antea jucundus et hilaris, tristis et iracundus devenit; quæ antea maximè placuerunt nunc ingrata fiunt, et non raro sibi ipsi lethum dat.

In hoc provecto morbi stadio accessiones meridianæ et vespertinæ, sudores nocturni et alia febris symptomata accedunt; saliva majori copiâ fecernitur propter glandularum salivarium laxitatem:

tem :

tem : ventriculus tam irritabilis fit ut assumpta statim rejicit : ob intestinorum debilitatem et irritabilitatem auctam, majorem fluidi copiam in canali intestinali secreti, diarrhœa sæpenumero vexat ægrum.

Debilitari magis indies nunc incipit totum systēma, et hinc quamvis hic morbus solus nunquam videatur esse mortis causa, tamen corpus ad alios morbos prædisponit ; aliquando hydrope, aliquando typho, vel aliis hujus generis clauditur scena.

DIAGNOSIS.

AB historia hujus morbi patebit diagnosin non semper facilem esse propter diversam symptomatum faciem, et ex eo quod in pluribus morbis dyspepsia symptomata est ; multum inter medicos disputatur an sit idem cum hypochondriaci morbus : Hi qui opinantur eos diversæ esse naturæ ; dicunt eos temperamenti sanguinei dyspepsiâ, melancholici vero hypochondriaci sæpius affici. Ad primum

pertinent

pertinent qui compagine laxiore præditi sunt, plethorici, potestatis nervosæ sensibilitate insignes, et irritabiles ; ad secundum vero, qui compagine firmiore, pilis duris, cute ficca notantur, quoque ad impressiones recipiendas admodum tardi, sed qui receptas firmiter tenent ; fatemur autem temperamentorum theoriam non bene stabilitam nobis videri, semper enim diversas temperamentorum notas commixtas vidimus ; et exinde morborum diversitatem quæ huic fundamento innititur, non bene fundatam putamus.

Chlorosis dyspepsiam multum simulat, et revera chlorosis dyspepsiæ symptomatibus semper stipatur, non inde concludere tamen licet hos morbos eosdem esse ; dyspepsia enim est morbus cuique sexui et ætati infestus, chlorosis puellas teneras et aptas premi solummodo afficit, chloroticis menses non fluunt, dyspepticis vero menstrua sæpe ritè fluunt imo sæpe copiosiora quam sanis evadunt.

Nobis etiam necessarium videtur dyspepsiam a schirrho pylori fecernere, quamvis enim pylori schirrhositas omnia dyspepsiæ symptomata monstrat,
facilis

facilis tamen diagnosi. Nam pylori schirrhus tactu medici distingui potest; post cibum assumptum vomitus sæpius sequitur, dolor a scrobiculo cordis pressio oritur.

CAUSÆ REMOTÆ.

DUPLICIS speciei a CULLENO habentur,

1mo, Quæ in ipsum ventriculum agunt.

2do, Quæ in alias corporis partes agunt et suos effectus ad ventriculum communicant.

1mo, Quæ in ventriculum assumpta, ibidem suos exercent effectus; hujusmodi vero sunt, sic dicta narcotica, inter hæc eminet opium, quod diu assumptum ventriculum admodum nocet; mirum est illud sedans vel narcoticum* dici potuisse, quum statim post assumptum cordis et arteriarum actionem auget, animum exhilarat et vires detritas reficit, imo effectus ejus omnino vino consimiles esse testatur celeberrimus HOME. † Quando Turcæ
tristes

* Vid. Crumpe on Opium.

† Prof. Home in Prelectionib.

tristes sunt, vel ad pugnam incedunt, nil melius opio inveniunt ad animum excitandum, et sane mirandum esset si in Turcas stimulantibus et in Christianos effectus sedativos præstaret. Thea nimiam copia assumpta frequens dyspepsiæ causa est; simili modo ac opium in systema agere probavit Dr LETTSOME experimentis in ranas factis, et sæpe repetitis. Vi-res ejus præcipue in partibus volatilibus inhærere etiam detexit*.

Liquores Spirituosi. Hi, ut nobis videtur eodem fere modo ac opium in systema agunt, primo stimulant, cordis et arteriarum actionem promovent et animum ex tristi et mœstum, hilarem, et jucundum, reddunt; sed hanc auctam systematis actionem sequitur debilitas a CULLENO collapsus dicta. Sed præter effectus suos generales in systema, hepati præcipue infesti sunt, schirrhositatem et obstructions in eo faciundo; exinde putat DARWIN celeberr. fabulam provenire Promethei, cujus hepar comedit vultur. †

B

Nico-

* Vid. Lettsome's Natural History of the Tea Tree, &c

† Vid. Darwin's Zoonomia and Botanic Garden.

Nicotiana. Quando nimis magna assumitur quantitate, ut venenum, in systema nervosum effectus suos edit; minore quantitate sæpe assumpta stimulat, e naribus fluxum mucii, et e glandulis salivaribus, salivæ adauget; exinde dyspepsiæ causa remota haberi potest, non solum quia, ut omnia stimulantia, effectu secundario debilitat, sed quia salivæ secretionem augendo, hoc fluidum ad cibi concoctionem sanam valde necessarium, nimis copiosè expuitur: CULLENUS etiam putat eos qui nicotianam forma pulveris fumant, exinde pati, quod pars ex faucibus in ventriculum descendit, et ibidem aliquando inventam fuisse asserit.*

Tonica et victus lautior huc quoque pertinent, et modus agendi fere similis est, nempe nimis stimulant inde augetur collapsus.

2do, Ad secundum caput pertinent, omnia quæ corpus debilitant et relaxant; qualia sunt pathemata mentis violenta, vita sedentaria, studium intensius, venus nimia, partus crebriores, &c.; nec difficile intellectu est quomodo agunt.

CAUSA

* *Materia Medica*, art. *Tobacco*.

CAUSA PROXIMA.

DE causa proxima hujus et aliorum morborum multum disputant medici. Ex supra dictis patet causas omnes hujus morbi remotas debilitantes esse, inde concludere licet earum effectum esse vel totius systematis vel ventriculi solius; dum vero ventriculus nimis debilis et irritabilis est, alimenta assumpta rejiciet vel saltem ea rejicere conetur, hinc anorexia, nausea, et vomitus tam sæpe in morbi hujus decursu observata: succum gastricum etiam vitiatum putant alii * et revera organo secernente læso, secretionem exinde male se habere oportet; succus gastricus, quam concoctionis causam efficientem vidimus, ad cibos concoquendos ineptus erit, inde in ventriculo ut massa extranea manebunt, donec ventriculus nimis gravatus, eos prorsus rejiciet.

Exinde etiam patebit ratio inflationis et ructus; nempe quamprimum cibus in ventriculum descen-

B 2

dit;

* Vid. Cullen's First Lines, parag. MCXCV.

salivæ et succi gastrici ope aër fixus ex eo separatur, unde statim post alimentum assumptum distendi percipimus; hic aër vero nihil molestiæ ventriculo fano facit, unde eum absorberi putant plures physiologi; ventriculus vero debilitatus hanc absorbendi potestatem amittere debet.

Alvum plerumque astrictam dyspeptici observamus; nam debilitas ventriculi ad totum tubum intestinalem communicatur, inde fungi suo officio non potest, præterea ventriculus atonicus nimis tarde alimenta per pylorum in duodenum propellit, et intestinorum motus peristalticus ob tonum minutum, diminuitur.

Post assumpta ex regno vegetabili alimenta acidum in ore sæpissimè sentiunt dyspeptici; hoc ex eo provenire putabatur quod fermentationem acidam subiissent vegetabilia; hoc vero habere iocum rarissime nobis videtur; nam ut fermentatio locum habeat longum requiritur tempus, sed sapor acidus paulo post prandium in ore percipitur. Ad fermentationem etiam liber aëris accessus necessarius est, sed ventriculus plenus fere clauditur, quia

nempe

nempe antrorsum truditur. Acidum ergo saporem petimus ab inquinato succo gastrico copiosius, ob alimenti stimulum secreto. *

CULLENUS, † dyspepsiam a triplice vult pendere causâ, nempe vel a ventriculi debilitate, vel a succi gastrici defectu vel ab ejus inquinacione. Dum nimis parva quantitatê sit succus gastricus, alimenta ritè concoquere non potest, et inde vel acidum vel anorexia aut vomitus.

Anorexiam ab experimento in se ipsum facto, pendere a succo gastrico omnino deficiente putat auctor ingeniosus, ‡ qui nuper de hoc morbo scripsit; exinde emetica ut succum gastricum evacuantia in dyspepsiæ sanacione, damnat.

Hepatitis chronicam dyspepsiam simulare scribit SAUNDERS in suo de Hepate tractatu aureo; dum scilicet lobus hepatis sinister, qui ventriculo incumbit, afficitur, dolor ex ventriculo distento auctus

* Vid. Hunter on the Animal Economy, p. 163.

† Cullen's First Lines, parag. MCXCIII. MCXCV. et MCXCVI.

‡ Wilson on Urinary Gravel, p. 144.

auctus percipietur, qui, ventriculo depleto, diminitur: dyspepsiam etiam causam hepatitidis sæpe chronicæ remotam putat idem auctor. *

Ad dyspepsiam pertinent quæ originem ducunt a schirrho vel ipsius ventriculi, vel vicinarum partium, hepatis, pancreatis, vel lienis; dyspepsiam a pancreatis schirrho memorat DE HAEN: † huc etiam pertinet dyspepsia ab ulcere ventriculi proveniens, a diversis materiis extraneis in ventriculum assumptis, a ventriculi hernia, et a gastritide.

Hæc species dyspepsiæ quæ e morbis vel totius systematis vel quorundam viscerum oriri observatur, in febribus, paralyfi, hysteria, chlorosi, &c. accidit.

Hæ causæ omnes ventriculi tono nocent, et remotæ tantum habendæ sunt.

RATIO MEDENDI.

HANC in tria consilia dividit CULLENUS celeberrimus.

* Vid. Saunders on the Liver.

† Ratio Medendi, vol. II. chap. VII. sect. 2.

1mo, Causas remotas quam diligentissime vitare.

2do, Symptomata quædam, quæ morbum gravio-rem reddunt, tollere.

3^{tio}, Tonum ventriculo reddere.

Quantum ad primum consilium attinet, intellectis causis remotis, facile intelligetur.

Quod ad secundum, symptomata adjuvante medicina tollenda sunt, præcipue acidum ventriculi, anorexia, vomitus, gastrodynia, alvusque astricta.

Dyspepticos præcipue materie animali uti oportet, nam norunt bene chemici multo facilius vegetabilia quam carnes fermentationem subire, quamvis vero hanc fermentationem raro locum habere putamus, tamen vitanda sunt vegetabilia etiam ob majorem quam continent aëris quantitatem, et ob hoc, quod difficilius concoquuntur: quando vero acidum in ventriculo adest et cardialgiæ causa est, tunc ei occurrendum est, ope salium alkalinarum et absorbentium; inter hæc eminent magnesia usta et creta.

Anorexiam

Anorexiam et vomitum sanare conantur medici emeticorum ope, certe emetica pro temporis brevi spatio ægrum solari sæpissimè vidi; non obliviscendum vero est quod repetita, tonum ventriculi minuunt et semper eum ad concoctionem minus aptum reddunt; quando hoc consilio adhibentur, emetica leniora anteponenda sunt; si nimis diu persisterit vomitus, opium internè adhibitum vel cataplasmatis formâ regioni ventriculi admotum rarè spem fallit.

Gastrodynia pro ventriculi spasmò haberi potest; inde ad eum debellandum profunt sic dicta antispasmodica, opium, moschus, æther, &c.

Alvum astrictam sæpe in hoc morbo occurrere vidimus: contra hanc valent sales neutri, qui quantitate parvâ et sæpius sumpta alvum leniter movent; drastica vero ut intestina tandem debilitantia, summa cura vitanda sunt; rheum in hoc casu princeps remedium est, ex eo, quod non solum vi purgante gaudet, sed quod amaritudine ventriculum roborat. Oleum recini, aloes, et sulphur,

phur, quod purgans admodum lene est, huc quoque pertinent.

Tertium consilium tonum ventriculo reddendo peragitur. Ad ventriculi et totius systematis atoniam auferendam nil magis quam tonica et amara conveniunt; illis præcipue annumeranda sunt, exercitatio, balneum frigidum, cortex Peruvianus, et chalybeata; his, columbo, gentiana, chamæmelum et absynthium.

Inter hæc, nil magis ad tonum ventriculo restituendum valet quam exercitatio, quæ tamen cum cautelâ adhibenda est; modus quo agit facile intelligitur; quippe muscoli corporis in actionem concitati sanguinem per venas, has comprimendo, majore vi propellunt; hinc citius ad cor dextrum et pulmones, perque hos cito ad sinistrum et exinde in aortam suis mediantibus ramis, universum corpus adeuntem, sanguis percitatur; hinc omnes augetur secretiones et excretiones, et inter reliquas perspiratio. Sed exercitatis vasis perspiratoriis tonus ventriculi augetur, vel ob sympathiam inter fibras musculares ejus, et cutis, vel quod, ob

hunc nexum arteriolæ quæ gastricum succum fecernunt, in actionem excitantur, et sic atonia ventriculi tollitur. Cavendum tamen est ne vasorum perspiratoriorum exercitatio nimia sit, potius enim iterandum est hoc remedium cum aliquâ constantiâ, quia non uno impetu sed consuetudine stabili malum tollendum est.

Balneum frigidum ut remedium præstantissimum dyspepticis habendum est; nam frigus abstrahit a systemate stimulum potentem, inde, potestatem nervosam in extremis nervis imminuere tendens; lege corporis, hanc contrario ritu afficit, cerebrique vim supra solitum modum intendit; et sic aucta potestate cerebri, tonus in omnibus corporis partibus et præcipue in vasis perspiratoriis, totius corporis vigore teste, intenditur.

Cortex Peruvianus inter vegetabilia tonica primum occupat locum: * propter amaritudinem, vim astringentem, et aromaticam, totum roborat systema; exinde optimum præstat remedium in ventriculi

* Home, loco citat.

triculi debilitate et in variis morbis chronicis qui a solidorum laxitate et debilitate oriuntur: solida roborare, videtur esse ejus operatio primaria, et alii effectus ex hoc oriri videntur; ubi corticem Peruvianum adhibemus, ei cum fructu jungi possunt varia aromatica ut pulvis serpentariæ, cascariellæ, cortex aurant, &c.

Ferrum est optimum tonicum et astringens; in ventriculum assumptum cordis et arteriarum actionem auget, secretiones omnes promovet; in hysteris et hypochondriasis optimos præstat effectus, sed cum cautelâ administrandum est; incipiendum enim est cum parva dosi, quæ sensim augenda est: ferri rubigo aliorum præparatorum locum supplere potest.

F I N I S.

